

Het Kochpad: 6 km
Groene Pijl

Geschikt voor
rolstoelgebruikers

We maken een wandeling door de mooie dreven van het domein van de familie Koch. Deze bankiersfamilie bezat tussen 1845 en 1938 een uitgestrekt gebied hier in Wuustwezel van ong. 230 ha, waarvan het kasteel het centrum was.

Omdat we wandelen via rustige, brede, meestal verharde paden is ze perfect geschikt voor het hele gezin.

Ze vertrekt, aan de **Oude Baan**, tegenover de parking aan de achterkant van de **St. Jozefskerk** in Gooreind.

De kerk werd ingewijd in 1939 en had een speciale ingang met wapenschild van de familie Koch. Op dat moment was het kasteel al verkocht en dus werd de ingang nooit gebruikt.

De **Oude Baan** was eertijds een verbindingsweg tussen Antwerpen en Breda, en slingerde door bossen en heide naar Nederland. Ze liep dwars door de eigendom van het kasteel. Dat was een doorn in het oog van de baron die de weg dan maar opkocht en inruilde tegen de **Bosduinstraat**, gelegen aan de buitenkant van het domein.

Op de hoek tussen de **Oude Baan** en de **Bosduinstraat** lopen we rechts een paadje in dat uitkomt in de **Rode Dreef**. Dit driehoekige stukje grond werd onlangs door de gemeente herbeplant met o.a. wilde kardinaalsmuts, meidoorn, Gelderse roos en nog enkele inheemse soorten. Rechts zien we de scoutslokalen die gebouwd zijn op de vroegere grafkelder van de familie Koch. Het was de bedoeling hier het nieuwe kerkhof van Gooreind te maken en in ruil moest de gemeente de grafkelder onderhouden. In overleg met de familie werd deze grafkelder overgebracht naar het kerkhof bij de kerk.

We komen nu in de **Rode Dreef**. Deze dreef was een rechtstreekse verbinding tussen de kerk en het kasteel. Aanvankelijk reed de automobiel van de baron via de Kerkhofstraat en passeerde geen enkele woning. Tot er werd gebouwd op de hoek met de Bosduinstraat. Dat was niet naar de zin van de kasteelheer en via de bemiddeling van de pastoor, kocht hij een stuk grond van 6 m breed, recht naar zijn kasteel. Links en rechts van ons zien we weiden met een prachtig zicht op het bos. We steken de **Kochdreef** over (deze loopt vanaf de Bredabaan, kruist de Oude

Baan, tot aan de Rode Dreef) en zien rechts de oude kasteelpoort van het “goed van Koch”. We draaien rechts de **Leemdreef** in en wandelen tussen de weiden.

Links in het domein van het vroegere kasteel zien we als het ware “vierkante putten”, smalend de Gooreindse walletjes genoemd. Dit waren munitieopslagplaatsen van de Duitsers tijdens WO II. Toen werd het kasteel door de Duitse troepen opgeëist. Eerst verbleven er krijgsgevangenen, nadien Russische soldaten, bondgenoten van de Duitsers, die het domein bewaakten. In 1944 viel er een vliegtuigbom op het kasteel en dit betekende het definitieve einde. De gronden werden verkaveld, alleen de boerderij aan de Bredabaan blijft over. Gelukkig bleven de mooie dreven behouden.

We wandelen inmiddels door het bos, en gaan links de **Valkendreef** in. Dan, rechts, de **Koersdreef**. Indien we nu links de **Koersdreef** in zouden gaan, komen we na ongeveer 100 m op een punt waar drie gemeenten samenkomen nl.: Kapellen, Brasschaat, en Wuustwezel.

We volgen de **Koersdreef**, links hebben we bosgebied, rechts weide en akkers. De dreven zijn zeer schaduwrijk, dus zeer geschikt voor wandelingen bij warm weer.

We steken de **Leemdreef** over en komen bij de watertoren, het hoogste punt van de gemeente, waar de **Kleine Beek** ontspringt.

We gaan rechtsaf de **Bosduinstraat** in, aan de linkerkant een bos met monumentale bomen. We passeren rechts de **Valkendreef**. Links en rechts prachtige eiken.

We wandelen links de **Goorbosstraat** in, rechts voorbij de bocht, treffen we een merkwaardig gebouw aan: “de duiventoren” genaamd. In 1829 opgericht, als vakantiewoning voor zijn gemeenteleden, door dominee Samuel Locke. Locke had zijn standplaats in Antwerpen en bediende er de Anglicaanse gemeente. Het gebouw had aan de achterzijde een duiventoren van vijf verdiepingen hoog, enkel de bovenste werd gebruikt voor de duiven. De toren is al in 1845 afgebroken, maar de naam bleef wel bestaan. Er hangt een mysterieus sfeertje rond dit gebouw, dat wellicht ontstaan is in de 19^e eeuw. Toen zijn er twee moorden gepleegd. Tijdens WO II werd het door de Duitsers bewoond. Nu wordt het door de huidige eigenaar grondig gerenoveerd.

We lopen de **Goorbosstraat** ten einde en komen terug op de Oude Baan, terug bij ons vertrekpunt.